Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

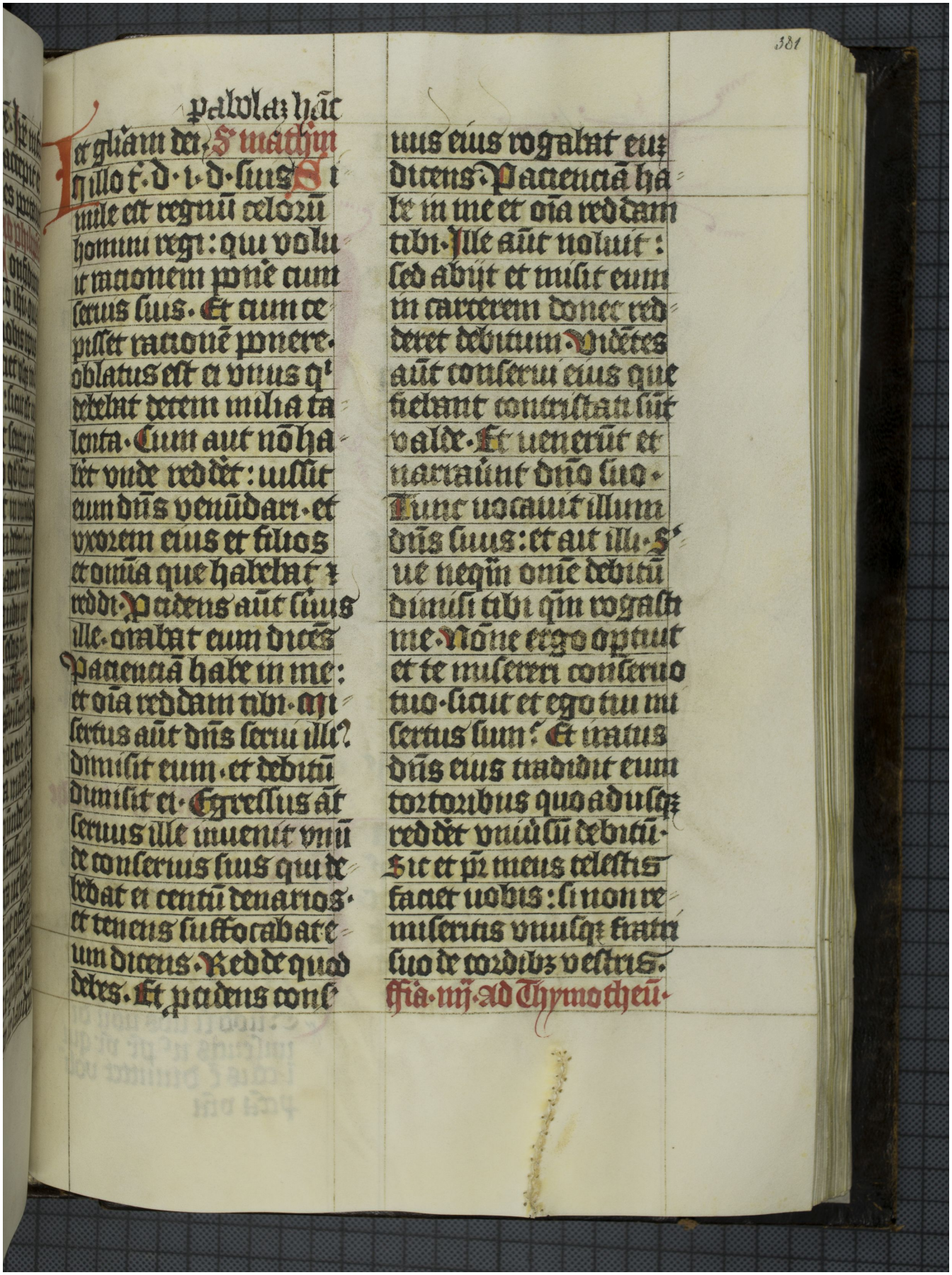

paroles hāc
Et gliam dei. S matthm
Illo t. d. i. d. suus S i
mile est regnū celorū
homini regi: qui volu
it rationem ponere cum
seruis suis. Et cum ce
pisset rationē ponere.
oblatus est ei unus q'
debebat decem milia ta
lenta. Cum aut nō ha
beret unde redderet: iussit
eum dūs uenūdari. et
uxorem eius et filios
et omnia que habebat et
reddi. Procidens aūt suus
ille. orabat eum dicēs
Patientiā habe in me:
et oia reddam tibi. Mi
sertus aūt dūs seruo illi.
dimisit eum. et debitū
dimisit ei. Egressus āt
seruus ille inuenit unū
de conseruis suis qui de
bebat ei centū denarios.
et tenens suffocabat e
um dicens. Redde quod
debes. Et procidens cons
uus eius rogabat eu
dicens. Patientiā ha
be in me et oia reddam
tibi. Ille aūt noluit:
sed abiit et misit eum
in carcerem donec red
deret debitum. Videntes
aūt conserui eius que
fiebant contristati sūt
valde. Et uenerūt et
narrauerunt dno suo.
Tunc uocauit illum
dūs suus: et ait illi. S
ue nequā omne debitū
dimisi tibi qm rogasti
me. Nonne ergo oportuit
et te misereri conseruo
tuo. sicut et ego tui mi
sertus sum? Et iratus
dūs eius tradidit eum
tortoribus quo adusq;
redderet uniuersū debitū.
Sic et pr meus celestis
faciet uobis: si non re
miserimus unusq; fratri
suo de cordibz vestris.
ffia. mm. Ad Thymotheū.